

faldne omkuld udenfor Kafé „Runddelen“, med Slag af Stavene, foretoges Lørdag den 23. September en Undersøgelse, hvorved det ved civile Vidners Udsagn blev godtgjort, at alt, hvad der var passeret, var, at en Kvinde var falden over et Cyklestativ, og at en Betjent var kommen til og havde hjulpet hende op.

Der blev af det ærede Medlem sagt, at Politiet var trængt ind i Beværtningen dér, at Folk ikke en Gang i Fred og Ro kunde sidde i den paagældende Beværtning, men at Politiet var kommet der og havde hevet dem ud. Dette bestrides saavel af den paagældende Restauratør som af hans Kone og af Kelneren. Denne Kelners Vidnesbyrd kan jeg f. Eks. tage. Han siger:

„Det passer ikke, at Politiet har været inde i Beværtningen for at hale Folk ud eller for at anholde den saarede Mandsperson, der opholdt sig her.

Med Hensyn til denne sidste — det er altsaa en, der blev saaret ved denne Lejlighed — „forklarer Komparenten, at tilskadekomne kom selv gaaende ind i Forretningen, da han var bleven slaaet. Det blødte ikke videre af det ganske ubetydelige Saar (ca. 1 Tomme langt), tilskadekomne havde i Baghovedet, og det havde efter Komparentens Mening været overflødigt ikke blot at tilkalde Ambulance, men overhovedet at foretage andet med den paagældende end det, der straks blev foretaget paa Beværtningen, at en tilstedeværende Dame vaskede Saaret ud. Tilskadekomne gik selv, ud i Ambulancevognen (der var tilkaldt af private Folk), og ca. Kl. 12 Nat, ca. 2 Timer efter, kom tilskadekomne tilbage til Forretningen og nød nogle Genstande og blev der til godt Kl. 12½. Komparenten havde det Indtryk, at man nærmest gjorde Løjer med det forefaldne“.

Restauratørens Hustru forklarer, at hun har set en Dame falde over et Cyklestativ, og at „straks efter kom der en Betjent og hjalp hende op, og Komparentinden har ikke set mere, fordi hun nu gik ned i Beværtningen.“

Der har dernæst ogsaa været afholdt Forhør i denne Sag. Det er en utrolig Bunke Dokumenter; langt flere end dem, jeg har med, omfatter denne Sag, men der er ikke oplyst noget som helst dér. Jeg kan dog berolige med, at det er ikke lutter Folk, der

bidrage til Københavns Gader, der vare dér, der var ogsaa nogle, der have været i Forbedringshuset, derimellem. Derfor kan der selvfølgelig have været mange pæne imellem.

Politidirektøren har indberettet til mig, at der dér skulde have fundet Sted følgende: „Den 23. August kastedes Sten paa Sporvognen. Dette gentoges samme Aften af 2 af Personerne, der havde skjult sig paa Assistens Kirkegaard, den 28. August kastedes fra Taget paa Ejendommen Jagtvej 37, hvorhen man kan komme ved at gaa over Tagene paa Ejendomme i Jægersborggade, Skruebolte, Flasker, Murstensbrokker paa Sporvognene. En Aften i Slutningen af Maanedoen kastedes Sten paa Sporvognene, den 31. August blev der ligeledes kastet Sten, den 13. September fandtes Jernstykker henlagte paa Skinnerne“ o. s. v.

Det sidste vil jeg opholde mig et Øjeblik ved. Naar Politiet ved denne Lejlighed har været paa sin Post og navnlig har afpatrouilleret Linierne saa hyppigt, som det lod sig gøre, skete det naturligvis først og fremmest for at beskytte de Folk, der benytte Sporvogne, for at der ikke skulde ske Ulykker, men ogsaa af Hensyn til dem, der kunde lade sig friste til Lovovertrædelse i saa Henseende. Thi naar Sindene ere i Bevægelse, kunne den Slags Ting ske, uden at Folk vide, hvilken streng Straf, der er forbundet dermed. Efter Straffelovens § 288 er Minimumsstraffen Forbedringshus for dem, der bringe Jernbanetrafikken i Fare, og Jernbaner omfatte her ogsaa Sporvejslinier. Det objektive Moment maa være: Ethvert Transportmiddel, der bevæger sig paa Skinner. Det kunde ske, at nogle med Forsæt, andre paa Grund af den ophidsede Tilstand, hvori de vare, forgreb sig paa Materialet, og det var derfor godt, at der var Opsyn i saa stort Omfang som muligt, at ingen bagefter skulde blive ramt med Forbedringshus for ubesindige Handlinger.

Saa havde det ærede Medlem fra Stege Ret paa eet Punkt. Det drejer sig om en Handling, som jeg paa det bestemteste og kraftigste maa misbillige. Det ærede Medlem fremhævede et Tilfælde, hvor en Politibetjent paa en Politistation har givet en anholdt en Lussing. Dette maa jeg paa det allerstærkeste udtale min Misbilligelse af, og jeg maa advare Københavns Politi-